

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 martie 2019, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ier. 1:11-12**: „...”.

Domnul nostru a spus: totul este cu putință celui ce crede. Mulțumesc pentru toate saluturile transmise. De fapt aceasta dă mărturie că noi avem o legătură mondială în dragostea lui Dumnezeu, prin Cuvântul lui Dumnezeu, în voia lui Dumnezeu.

Suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru. Ne uităm în urmă la foarte mulți ani de când am distribuit/împărțit hrana spirituală. Scumpii mei frați și surori, este o realitate divină, așa cum după slujba lui Moise, lui Iosua i-a fost spus ca el să depoziteze hrană. Și lui i-a fost spus ca să pună chivotul legământului pe umerii preoților și leviților și astfel să intre în țara făgăduită. Fratele nostru a amintit despre Iosif care nu a fost înțeles de frații lui și l-au aruncat într-o groapă. După aceea Iosif a ajuns în Egipt, și Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel că el a putut distribui hrana care a fost depozitată.

Ne întoarcem la tema noastră. Vorbim despre revenirea Domnului. Cum este scris în 2 Pet. 3:9, Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței Lui, ci are o îndelungă răbdare până când ultimii vor fi adăugați, până când ultimul va ieși și numărul va fi deplin. Dar trebuie amintit și accentuat Sângele noului legământ. Pentru toți trebuie spus acest lucru și pentru toți care sunt noi în mijlocul nostru. Conform Cuvântului lui Dumnezeu, este scris: „*viața trupului este în sânge*”(Lev. 17:11). Sângele lui Abel a strigat spre cer; a fost prima crimă de pe pământ atunci când Cain și-a ucis fratele, iar sângele lui Abel a strigat la cer. Domnul dăduse făgăduința că sămânța lui Dumnezeu va veni ca să zdrobească capul Șarpelui care era responsabil de amăgire. Dumnezeu a făgăduit că va dăruia răscumpărarea. A trebuit să se întâmple, astfel ca Domnul nostru personal să coboare. În acest context astăzi voi aminti câteva versete biblice. Vă rog frumos țineți minte aceste versete din Mar. 14:22-24: „*Acesta este sângele Meu,*

sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți". Trebuie să ne devină clar un lucru: mântuirea nu este într-o religie iudaică, nici în una creștină, musulmană, hindu, budistă și în niciuna care mai este pe acest pământ. Acestea sunt religii, dar în ele nu este mântuire, ci doar nenorocire. Aceste religii au făcut numai nenorocire.

Este doar un singur plan de mântuire al Dumnezeuului nostru care își găsește împlinirea în Isus Hristos, Domnul nostru, așa cum este scris aici: „*Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou*”. De asemenea este scris și în Mat. 26:28: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Există doar o singură iertare, există doar o singură descoperire a lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră, iar aceasta s-a întâmplat în Isus Hristos, Domnul nostru. Restul conduce pe lângă Dumnezeu. De aceea Evanghelia lui Isus Hristos trebuie propovăduită din nou pentru ca oamenii să fie aduși înapoi la Dumnezeu, înapoi la original. Domnul nostru este temelie, piatra de căpătâi și Piatra unghiulară. Iar noi, ca pietre vii, suntem introduși/zidiți în clădirea lui Dumnezeu, în Templul lui Dumnezeu.

Acum doresc să amintesc câteva versete biblice pentru ca voi să știți ceea ce are să ne spună Cuvântul lui Dumnezeu. Vă rog să nu uitați acest lucru: numai Cuvântul lui Dumnezeu are valabilitate. Restul putem să-l uităm cu toții. Doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu este valabil. Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci.

Și acest lucru trebuie să-l exprimăm clar. Numai cine a primit viața veșnică prin credința în Isus Hristos numai acela va trăi veșnic. În Ioan 3:3 Domnul nostru ne-a spus: „*Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*”. El poate visa, poate cânta despre Împărăția lui Dumnezeu, dar niciodată n-o va vedea, doar dacă a primit iertarea păcatelor, a primit îndurare din partea lui Dumnezeu, a acceptat și a primit răscumpărarea în mod personal. Apoi imediat vedem ce a scris Iacov în Iac. 1:18: „*El, de bunăvoia Lui, ne-a născut din nou prin Cuvântul adevărului viu și veșnic, prin sămânța Cuvântului*”. Trebuie ca ceva nou să fie creat în noi.

Înainte ca să aibă loc o naștere, mai întâi trebuie să aibă loc o zămislire. Iar apoi ceea ce a fost zămislit trebuie să fie născut. De aceea despre Domnul și Răscumpărătorul nostru este scris: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut*” („Astăzi Te-am zămislit” – lb. germ.) (Ps. 2:7). Apoi a avut loc nașterea Fiului lui Dumnezeu. El este Cuvântul care S-a făcut trup și a locuit printre noi. Exact așa noi, ca niște răscumpărați, ca niște oameni care am acceptat și am primit iertarea, trebuie să primim Cuvântul lui Dumnezeu și să acceptăm ca Duhul Sfânt să isprăvească zămislirea în noi și s-o poată desăvârși. Cum am spus deja, există doar o singură descoperire a lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră, iar acest lucru s-a întâmplat în Domnul nostru Isus Hristos care a putut spune: „*Cine Mă vede pe Mine Îl vede pe Tatăl*”.

Să citim acum cuvintele scumpe adresate de Pavel evreilor. Citim din Evrei 1:1-2: „*După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...*”.

Scumpii mei frați și surori, este vorba de înfiere, să trăim înfierea noastră, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Mai departe este scris: „*...ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile*” (vers. 2). El a exprimat Cuvântul puterii Lui și totul a venit la existență. El este Acela care din pricina noastră a venit ca om născut în această lume. Aici este scris: „ca Fiu, pentru ca noi să primim moștenirea”. Nu doar ca Fiu, ci ca Moștenitor. Iar noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos și vom avea parte de tot ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit în Cuvântul Său.

Și astăzi, fie ca Domnul să dăruiască har. Deseori noi am vorbit despre mesaj. Dar permiteți să începem în mod corect pentru ca noi să ne dedicăm viața Domnului Dumnezeului nostru. Cum este scris mai departe în vers. 3: „*El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui*”. Nimeni n-a văzut pe Dumnezeu, dar aici totul a fost manifestat în Domnul și Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru. N-a fost o teorie, ci a fost o realitate divină. Cum este scris mai departe: „*El este întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile*” („ține Universul” – lb. germ.) *cu Cuvântul puterii Lui*”. El care a exprimat Cuvântul puterii Lui, El personal a fost descoperit aici într-un

trup de carne, și va rămâne întotdeauna Același, ieri, azi și în vecii vecilor. Cum s-a întâmplat în întregul Vechi Testament, nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu pentru că Dumnezeu este Duh și este omniprezent, atotputernic. Dar Dumnezeul omniprezent, care după natura Lui este Duh, S-a descoperit personal ca Domn. Noi toți am face foarte bine dacă am citi textul original din ebraică. Cuvântul „Elohim” este scris în primul verset din Gen. 1:1: „*La început, Dumnezeu (Elohim) a făcut, a creat*”. Cărturarii au făcut o foarte mare greșală. Cuvântul Elohim este la singular, dar în același timp exprimă o pluralitate. Și pentru că exprimă o pluralitate lor le-a venit idea trinității. Dar pluralitatea cuvântului Elohim să referă la Dumnezeu ca: Creator, Răscumpărător, Împărat, Salvator, Cel care este totul în toate. Elohim, totul își are originea în El și El este totul în toate. Domnul nostru este întipărirea ființei Lui și poartă/ține Universul cu Cuvântul puterii Lui.

Apoi este scris că „*El a făcut curățirea păcatelor*”(Evr. 1:3). El a isprăvit curățirea, răscumpărarea și iertarea. Și după aceea pe crucea Golgotei El a strigat: „S-a isprăvit!”. Apoi este scris: „...și a șezut la dreapta Măririi în locurile preînalte”, în cer.

Scumpii mei frați și surori, îmi este pe inimă: fără voi eu nu vreau să fiu răpit. Eu doresc ca toți care au auzit și aud Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu din gura mea să aibă trăirile lor personale mântuitoare, să se pocăiască, să primească iertarea păcatelor și tot ce aparține de aceasta, până la înnoire și nașterea din nou, așa încât noi să avem o legătură interioară personală cu Dumnezeu prin Duhul Sfânt.

Mai departe în Evr. 1:5 este scris: „*Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: «Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut (,Astăzi Te-am zămislit’?)»*”. O zămislire avusese loc, dar nu în cer. Cum am spus și înainte, în întregul Vechi Testament a fost prezis ceea ce avea să se întâmple, și când timpul s-a împlinit, s-a întâmplat. Așa o putem citi în Evanghelia după Matei și îndeosebi în cea după Luca. Când timpul s-a împlinit, îngerul Gavril s-a coborât și i-a vorbit Mariei și i-a adus făgăduința că „*Fiul lui Dumnezeu va fi născut*”. Iar ea a spus: „*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*”(Lc. 1:38). Aici mai este ceva foarte important. Cine merge la cele două prorocii din prorocul Isaia, care sunt în legătură cu nașterea Domnului, în cea din Is. 9:6 este scris: „*Îl vor numi: «Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare,*

Părintele veșnicilor, Domn al păcii»”; iar în Is. 7:14 este scris: „*și-I va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi)*”. În Vechiul Testament, Emanuel – Dumnezeu cu noi. În Noul Testament, „*Îi vei pune Numele IAHȘUA*”. Ambele. Aici combinația între Dumnezeu și Domnul, pentru că Domnul Dumnezeu S-a descoperit. Emanuel, da, Elohim, același. Apoi în Noul Testament: „*Îi vei pune Numele IAHȘUA*”. De ce? Pentru că are o însemnătate: „IaHVeH este Mântuitorul”. Emanuel – Dumnezeu este cu noi. Ca IaHVeH și ca Mântuitor în Noul Testament. Dragii mei frați și surori, este puternic. Nu altcineva, ci descoperirea lui Dumnezeu în trup pentru ca noi care suntem în acest trup de carne să fim răscumparați și să primim înfierea ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Ceea ce este născut din carne este carne, și doar ce este născut din Duh este Duh.

Citim mai departe în vers. 5, partea a doua: „*Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu*”. Acest lucru s-a întâmplat din cauza noastră pentru ca noi să fim primiți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, ca moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos, ca să avem parte de planul de mântuire al lui Dumnezeu care este valabil în vecii vecilor. Nu o religie, nu o învățătură, ci ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Noi cunoaștem versetele biblice din Vechiul Testament, Ps. 2:7 și 2 Sam. 7:14. Acest lucru îmi place, că în Noul Testament prorociile vechi testamentare au fost introduse în evenimentele mântuitoare, astfel ca noi să știm că tot ceea ce s-a întâmplat a avut loc conform Cuvântului lui Dumnezeu. Și așa cum am citit în cuvântul din introducere, după ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul. Prorocii au vorbit/prorocit timp de patru mii de ani și după ce s-au sfârșit anunțurile, a început împlinirea făgăduințelor, și până astăzi Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, și ceea ce a făgăduit, El permite să se îplinească în viețile noastre și cu noi.

Mai departe în Evr. 1:10 este scris: „*Și iarăși: «La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale»*”. Același pe care noi Îl cunoaștem ca Răscumpărător, ca Isus Hristos, aici în acest verset ne este descris din toate perspectivele: El care a adus totul la existență, El care ține Universul prin Cuvântul

puterii Lui. Iar aici citim: „*La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale*”. De fiecare dată același, ieri, azi și în veci.

Vers. 13: „*Și căruia din îngeri i-a zis El vreodată: «Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale?»*”. Căruia dintre îngeri i-a spus aceasta? Nici lui Gavril, nici lui Mihail. Ci Domnului și Răscumpărătorului nostru: „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale*”. Inspirat de Duhul Sfânt, prezis dinainte în Ps. 110:1, iar aici vedem cum totul s-a împlinit și cum totul se va împlini mai departe. Isus Hristos este punctul central al Universului, al planului de mântuire al lui Dumnezeu, în tot ceea ce trebuie să se întâmple El este Punctul central. Iar noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Chiar dacă noi Îl găsim descris ca Mijlocitor, în toate însărcinările pe care El trebuia să le împlinească. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El este totul în toate.

Apoi mai departe în Evr. 2:9 avem cuvintele puternice: „*Dar pe Acela care a fost făcut «pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii», adică pe Isus, Îl vedem «încununat cu slavă și cu cinste» din pricina morții, pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți*”. Pentru tine și pentru mine. Pentru ca noi, care am primit răscumpărarea prin Isus Hristos, să nu sfârșim cu moartea noastră.

Deseori a fost spus că învierea Răscumpărătorului este garanția pentru învierea celor răscumpești, înălțarea în slavă a Răscumpărătorului este garanția pentru înălțarea în slavă a celor răscumpești. În Vechiul Testament Dumnezeu a prezentat planul Său de mântuire atât de clar și deslușit. Apoi frații noștri, și în mod deosebit Pavel a fost folosit ca să descrie în toate detaliile ceea ce aparține de planul de mântuire al Dumnezeului nostru, până la desăvârșire.

Citim mai departe ceea ce este scris în Evr. 2:11: „*Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul...*”. Din Tatăl. Aleluia! Sunt dintr-un Singur Tată. „...*De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească «frați»*”. Totul este har, noi putem primi și trăi mântuirea deplină, răscumpărarea deplină. Este o realitate divină în viețile noastre

prin har. Și acest lucru trebuie să fie manifestat, pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu să-și poată atinge scopul pentru care a fost trimis.

„De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească «frați»”. Apoi în Evr. 2:12 este scris: „când zice: «Voi vesti Numele Tău fraților Mei (Ps. 22:22); Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării”.

Scumpii mei frați și surori, credinciosul Domn ne-a dăruit Cuvântul Său și ne-a descoperit Numele Lui. Aici este scris: „Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării”, noi suntem adunarea, Biserica Dumnezeului Celui viu, mădulare ale Trupului Său. De aceea El ne-a descoperit Cuvântul Lui, Numele Lui, făgăduințele Lui și noi putem crede din inimă ceea ce ne-a promis El în Cuvânt.

Apoi vers. 14: „Astfel, dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul”.

A fost scopul principal. Pentru ca răscumpărarea să fie isprăvită, de aceea Domnul nostru a venit în trup de carne, așa cum am citit. El însuși a fost deopotrivă părtaș unui trup de carne pentru ca prin moartea Lui să-l biruiască, nimicească și stârpească pe acela care avea puterea morții, adică pe diavolul. Vă rog acceptați, primiți aceasta și spuneți: „Credinciosule Domn, Tu m-ai răscumpărat de sub puterea lui Satan și m-ai eliberat”. Satan este biruit, moartea este biruită. Moarte unde îți este țepușul? Iadule unde îți este biruința? Îi mulțumim Dumnezeului nostru care ne-a dăruit biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Continuăm cu vers. 17: „Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului”. Spuneți un „Amin” la aceste cuvinte. Acest lucru a avut loc, s-a isprăvit. Răscumpărarea este o realitate divină. Nu vă uitați la starea voastră, nu vă uitați la împrejurări, nu vă uitați la toate necazurile și problemele pe care le aveți. Astăzi priviți la Domnul care a plătit prețul pe crucea Golgotei. El ne-a răscumpărat pe deplin. Noi suntem liberi și Îi aducem cinstea Dumnezeului nostru pentru aceasta.

Citim încă o dată vers. 17: „*Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului*”.

Iertarea ne-a fost dăruită. Cum am spus înainte, Sângele noului legământ a fost vărsat pentru iertarea păcatelor noastre. Domnul și Răscumpărătorul nostru a murit pe crucea Golgotei, apoi a înviat a treia zi și după ce a petrecut patruzeci de zile împreună cu ucenicii Săi, a intrat în Locul preasfânt ceresc cu Sângele Său scump și sfânt pentru ca să pună Sângele noului legământ pe chivotul legământului din Locul preasfânt. În chivot era Legea cu toate blestemele. Ce prevede Legea dacă faci una sau cealaltă? Doar sentințe după sentințe, osândă după osândă. Apoi Sângele noului legământ a fost pus pe chivot. Nicio osândă nu mai este posibilă pentru că Sângele legământului a fost pus pe chivotul legământului în Locul preasfânt.

Chiar dacă Satan ne părăște, noi să știm că aceasta este obiectivul lui, el este pârâșul fraților. Dar noi îl putem respinge și-i putem spune: „Noi suntem sub sânge, suntem răscumpărați pe deplin, eliberați pe deplin și suntem proprietatea lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie”. Așa cum este scris aici: s-a întâmplat pentru „*ca El să facă ispășire pentru păcatele norodului*”. S-a isprăvit!

Permiteți-mi să citesc aceste versete biblice care mi-au devenit foarte mari. Noi nu vorbim doar despre revenirea lui Isus Hristos, nu vorbim doar despre mesajul care trebuie să premergea cea de-a doua venire a lui Hristos. Noi avem însărcinarea divină să vestim din nou Evanghelia veșnic valabilă așa cum a fost vestită și practică la început, acum două mii de ani, pentru ca întreaga lume să audă și să primească posibilitatea de a se întoarce înapoi la temelie originală care a fost pusă la început. Așa cum este scris, a fost pusă o temelie de către apostoli și proroci. În acest loc este vorba doar de un singur lucru: ca Dumnezeu să ajungă la țintă cu noi toți. Ca să nu fi auzit în zadar Cuvântul Său, nu, ci să luăm cu noi trăirile noastre personale mântuitoare. Și astăzi, în această adunare acest lucru să se întâmple.

Toți aceia care încă n-au trăit iertarea, împăcarea și încă n-au siguranța mântuirii astăzi au posibilitatea. Numai cine, prin credință, a

acceptat mulțumitor, a primit și a trăit personal iertarea păcatelor și împăcarea cu Dumnezeu pe care Dumnezeu ni le-a dăruit în Domnul nostru Isus Hristos, numai acela poate spune: „Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește” și poate exprima: „Am fost curățat de vina mea și am intrat în părtășie cu Domnul”. Acest lucru trebuie să fie accentuat.

În Evr. 3:7: „*De aceea, cum zice Duhul Sfânt: «Astăzi, dacă auziți glasul Lui...»*”.

Scumpii mei frați și surori, este puternic. „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut*” („Astăzi Te-am zămislit” – lb. germ.) (Ps. 2:7). Apoi vine „*astăzi*” al tău și „*astăzi*” al meu, ca în tine și în mine să poată avea loc această zămislire divină. Astăzi dacă auziți glasul Lui primiți Cuvântul Lui și acceptați-l pentru ca Duhul Sfânt să se poată coborî și să poată pune în noi viața divină prin sămânța Cuvântului și să poată fi descoperită. De aceea Cuvântul Domnului este valabil.

Care Cuvânt este valabil pentru tine și pentru mine? Nu ce spun religiile, nu ce spun oamenii, ci doar ceea ce a spus Dumnezeu în scumpul și sfântul Său Cuvânt. *Astăzi dacă auziți glasul Lui*. Despre ce este vorba astăzi? Este vorba de ultimul mesaj, ultima chemare înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Este astăzi al nostru. De aceea Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu ne este adresat nouă în acest timp într-un mod deosebit, și Dumnezeu ni l-a descoperit, prin har.

În vers. 12 este scris: „*Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu*”. Ce avertisment avem aici! Este un îndemn care ne străpunge prin măduva oaselor. „*Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă* în acest timp când ne este dat Cuvântul proaspăt de la tronul lui Dumnezeu. Aici ne este dată o avertizare: *Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi*, voi care în acest timp ați auzit ultimul mesaj divin, ultima chemare, fiți atenți ca în niciunul dintre voi să nu fie găsită o inimă rea și necredincioasă, decăzută de la Dumnezeul cel viu. Cine nu crede Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu va cădea în marele declin și va fi tras în jos. Cine crede este zidit pe temelia sfântă a apostolilor și prorocilor. Încă o dată accentuăm acest lucru. Fiți atenți,

luați seama, dar, fraților ca niciunul dintre voi de aici și de pe întregul pământ, niciunul din întreaga lume, niciunul dintre aleși, în niciun copil al lui Dumnezeu să nu-și facă loc necredința și să aibă loc declinul. Ci noi să aducem Cuvântul pe care l-am auzit în legătură cu credința, iar credința ne leagă cu trăirea pe care Dumnezeu ne-a făgăduit-o în Cuvântul Său și prin răscumpărare ne-a și dăruit-o.

Acum vers. 15 și apoi vers. 19: „*câtă vreme se zice: «Astăzi, dacă auziți glasul Lui»*”.

Ce ai auzit tu? Ce am auzit eu? Ai auzit tu interpretări și tălmăciri omenești? Ai auzit tu ceva ce zice o religie? Nu! Aici este scris foarte clar, adresat tuturor fiilor și fiicelor lui Dumnezeu care au trăit punerea lor în înfiere ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, iar prin aceasta au devenit moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Pentru noi este valabil Cuvântul.

Citim vers. 15: „*câtă vreme se zice: «Astăzi, dacă auziți glasul Lui»*”. Aici din nou referința este la ceea ce este scris în Vechiul Testament în Ps. 95:7. Aici în Evr. 3:15 acest lucru este repetat, iar în această seară ne este adresat nouă: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii*”.

Dacă voi ați ști ce dorință am în inima mea! Toți aceia care acum ascultă, acceptă și primesc Cuvântul lui Dumnezeu și ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, până la ultimul mesaj care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, să-și trăiască prin har pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Vers. 19: „*Vedem, dar, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor*”. Necredința este cel mai rău lucru, necredința te duce la neascultare, la decădere. Necredința ne exclude. De aceea în această seară credem așa cum este scris aici: Astăzi dacă auziți glasul Lui, glasul Cuvântului Său, acceptați, credeți, primiți și mulțumiți-I Domnului pentru acest Cuvânt. Nicio îndoială, nicio împotrivire! Ci noi acceptăm și primim tot ceea ce ne-a dăruit Domnul prin răscumpărarea isprăvită, prin har. Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru, a cuprins întregul plan de mântuire pentru toată veșnicia și în El avem totul: iertarea, împăcarea, salvarea, vindecarea, eliberarea, în El avem tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, prin har, până la mesajul pe

care noi l-am propovăduit pe întregul pământ. Înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos nouă ne-a fost făgăduit că Domnul va cutremura cerul și pământul încă o dată, încă o dată mesajul original, nefalsificat, va fi adus poporului lui Dumnezeu din toate popoarele, limbile și națiunile. Fratele nostru Taty mi-a spus astăzi că pe întregul pământ sunt peste zece mii de conexiuni în direct și toți pot asculta și viziona ceea ce se propovăduiește astăzi. Dumnezeu a făcut lucruri mari, de la un capăt al pământului la celălalt mesajul divin a fost purtat. Și unde noi personal nu mai putem ajunge acolo ajunge mesajul și chemarea are loc.

Să cuprindem ceea ce am citit astăzi din epistola scrisă evreilor. Dumnezeul nostru S-a îngrijit pentru tot. Nimeni nu trebuie să piară, dar este scris: „*Oricine cheamă Numele Domnului va fi mântuit*”. Mai înainte, în inima ta, să recunoști că ești pierdut: „eu n-am viața veșnică, eu voi merge în jos. Numai dacă primesc oferta harului lui Dumnezeu și Îl trăiesc pe Isus Hristos, ca Răscumpărător și Mântuitor personal”. Noi suntem mulțumitori că Dumnezeu nu spune doar cuvinte, ci El stă de partea Cuvântului Său și dorește să împlinească ceea ce este scris, în noi, cu noi și prin noi, și îl va și împlini. Lui, Singurului Dumnezeu Îi aducem slava, cinstea, lauda și mărirea. Domnului și Răscumpărătorului nostru Îi aducem mulțumirea pentru că ne-a iubit, a venit la noi. În natura Lui a fost găsit ca om, sub multă ocară a murit pe cruce, dar a strigat: S-a isprăvit! Sângele noului legământ a fost vărsat, noi avem parte de tot ceea ce ne-a fost făgăduit în Vechiul Testament și s-a împlinit în decursul Noului Testament.

Cu adevărat suntem foarte, foarte aproape de sfârșit. Ultima chemare răsună. Astăzi dacă auziți glasul Lui. Nu vocea fratelui Branham, nu vocea fratelui Frank sau vocea lui Pavel, ci glasul Lui, glasul lui Dumnezeu. Cine este născut din Dumnezeu va auzi cuvintele lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat făgăduința că El va trimite o foamete în țară după auzirea cuvintelor scumpe și sfinte ale lui Dumnezeu. Dumnezeu S-a îngrijit pentru aceasta, Și-a împlinit Cuvântul: în timpul nostru a trimis un sol/mesager cu ultimul mesaj al chemării afară și al pregătirii Bisericii Dumnezeului celui viu.

Și acest lucru îl mai spunem o dată. Între credincioși există înțelepți și nehibziți. Dorința și rugăciunea mea este, ca noi care ne-

am strâns de aproape și de departe, din întreaga Europă, din toate popoarele, limbile și națiunile, toți care au căpătat îndurare înaintea Feței lui Dumnezeu, mulțumitori, să accepte, să primească și să trăiască Cuvântul și ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru. Să n-avem nicio împotrivire interioară, ci doar o primire a lucrurilor pe care Dumnezeu ni le-a dăruit. O, cât ar trebui să-I fim de mulțumitori Domnului și Răscumpărătorului nostru, în Numele sfânt al lui Isus! Amin.

Dragilor, noi am luat la inimă ceea ce am citit în Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a vorbit prin proroci în întreaga perioadă de timp a Vechiului Testament. Dumnezeu a dat făgăduințe și când s-a împlinit timpul El a vorbit prin Fiul Lui și a dat răspunsul tuturor lucrurilor făgăduite și prorocite în Vechiul Testament. Prin vestire oamenii sunt chemați la Domnul, și toți care sunt chemați și vin la El acceptă și primesc. Cine vine la El nu va fi izgonit afară. El ne acceptă și ne primește așa cum suntem. Astăzi voi toți ați auzit Cuvântul scump și prețios al Domnului. Răscumpărarea ne-a fost dăruită prin har.

O repetăm. Numai cine a acceptat iertarea și împăcarea și a trăit-o personal doar în acela poate Domnul Dumnezeu să manifeste viața care a fost în Sângele Fiului lui Dumnezeu; în tine și în mine, în gloata răscumpărată prin Sânge o poate manifesta. Aceasta este mărturia Sfintei Scripturi. De aceea este scris: „*Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor* („Cuvântul care și l-au luat ca mărturie a lor” – lb. germ.)”(Ap. 12:11). Cuvântul este mărturisirea noastră. În Sângele Mielului lui Dumnezeu era viața veșnică divină, iar când Domnul nostru Și-a vărsat Sângele, viața Lui a fost eliberată și a venit și vine asupra tuturor răscumpăraților care au acceptat și au primit ceea ce ne-a dăruit Domnul prin har.

Astăzi voi ați auzit Cuvântul lui Dumnezeu, astăzi voi ați crezut, astăzi, ca niște oameni răscumpărați, ca niște împăcați cu Dumnezeu puteți pleca la corturile voastre și să-I mulțumiți Domnului că El a dăruit această zi. Vă rog priviți încoace. Puteți voi crede din inimă că Domnul și Răscumpărătorul nostru Și-a vărsat Sângele Lui pe crucea Golgotei? El Și-a vărsat Sângele noului legământ pentru iertarea păcatelor voastre. Acum, prin credință voi acceptați și primiți iertarea și spuneți: „Iubite Domn, eu primesc ceea ce mi-ai dăruit Tu. Eu chem

Numele Tău. Te rog mântuiește-mi sufletul, iartă-mi păcatele mele și dăruiește-mi har!”. Vă rog să vă rugați așa cum vă este pe inimă.

Doamne atotputernicule Dumnezeule, Cuvântul Tău este Adevărul. Astăzi este ziua, Tu astăzi ai vorbit cu noi. Astăzi noi am auzit glasul Tău, am acceptat și am primit ceea ce ne-ai dăruit Tu. Iubite Domn, binecuvintează și dăruiește tuturor har să deschidă gura și acum să-Ți mulțumească. Mulțumiți, mulțumiți-I Domnului, și spuneți-I: credinciosule Domn, Îți mulțumesc pentru răscumpărare; spuneți: Doamne, Îți mulțumesc pentru iertare, Doamne, Îți mulțumesc pentru mântuirea deplină, Doamne, Îți mulțumesc că Tu m-ai primit, Doamne, Îți mulțumesc că Tu m-ai iertat, Doamne, Îți mulțumesc, Îți mulțumesc, Îți mulțumesc! Mulțumiți-I cu toții Domnului. Vă rog rugați-vă cu toții în întreaga adunare. Mulțumiți-I Domnului și lăudați Numele Lui. Cinstiți-l. Aleluia! Slavă și mulțumire. Lăudați Numele Domnului. Suflete laudă Numele Domnului și toată ființa mea să cinstească Numele Lui sfânt. Cinstiți Numele Lui prețios și sfânt. Îți mulțumim, Îți mulțumim, Îți mulțumim! Aleluia! Îți mulțumim! Laudă și cinste! Aleluia! Astăzi s-a împlinit: astăzi dacă ați auzit glasul Lui să nu vă împietriți inimile. Acceptați, primiți. Voi toți ați acceptat și ați primit. Domnul să vă binecuvânteze și să fie cu voi.

Îi suntem mulțumitori Domnului că ne putem aduna împreună nederanjați ca să ascultăm scumpul și prețiosul Său Cuvânt. Suntem mulțumitori că încă mai este timpul harului, suntem mulțumitori că Domnul încă mai cheamă, suntem mulțumitori că încă mai există oameni care ascultă și cred.

Să repet din nou în Numele Domnului ceea ce am citit. În niciunul dintre voi să nu se găsească o inimă rea și necredincioasă, decăzută de la dragostea Dumnezeului Celui viu, să nu fie găsită nici o singură inimă necredincioasă, ci toți să creadă din inimă, să primească și să vedem slava lui Dumnezeu și împlinirea ultimelor făgăduințe ale lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu astăzi ne-a fost adresat nouă. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeul nostru.